

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Taubera, soudce Vadima Hlavatého a soudkyně Pavly Klusáčkové ve věci

žalobce: **FTV Prima, spol. s r.o.**, IČO 48115908
se sídlem Vinohradská 3217/167, Praha 10
zastoupený advokátkou Mgr. Ludmilou Kutějovou
se sídlem Politických vězňů 935/13, Praha 1

proti

žalovanému: **Ministerstvo kultury**
se sídlem Maltézské náměstí 471/1, Praha 1

za účasti: I) **OSA - Ochranný svaz autorský pro práva k dílům hudebním, z.s.**,
IČO 63839997
se sídlem Čs. armády 786/20, Praha 6

II) **Stanice O, a.s.**, IČO 26509911
se sídlem Karla Engliše 519/11, Praha 5

III) **Česká televize**, IČO 00027383
se sídlem Na Hřebenech II 1132/4, Praha 4

IV) **TV Nova s.r.o.**, IČO 45800456
se sídlem Kříženeckého náměstí 1078/5a, Praha 5
zastoupená advokátem Mgr. Ing. Pavlem Kejlou
se sídlem Washingtonova 1624/5, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí ministra kultury ze dne 8. 10. 2019, č. j. MK 63 707/2019 OLP,
Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:*Obsah žaloby*

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí, kterým byl zamítnut rozklad žalobce a bylo potvrzeno rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 1. 2019, č. j. MK 20592/2019 OAP. Prvostupňovým rozhodnutím bylo podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu zastaveno řízení o žádosti kolektivního správce – zúčastněné osoby I) dle § 98f odst. 2 autorského zákona, tedy o vydání předchozího souhlasu žalovaného se zvýšením sazeb odměn pro rok 2019 oproti jejich předchozí výši o více než míru inflace, neboť dotčené změny sazeb nepodléhají tomuto souhlasu. Jednalo se o sazby: 1. v případě bezúplatného přehrávání (streaming) audiovizuálních děl (Video on Demand); 2. v případě bezúplatného přehrávání (streaming) hudebních děl; 3. za stahováním (download) a přehráváním (streaming) hudebních nebo audiovizuálních děl v případě neposkytnutí součinnosti; 4. v případě hyperlinkových portálů.
2. Rozsudkem ze dne 11. 10. 2021, č. j. 17 A 17/2019-71, soud zrušil napadené a prvostupňové rozhodnutí. Nejvyšší správní soud následně vyhověl kasačním stížnostem žalovaného a zúčastněné osoby I) a zrušil rozsudek zdejšího soudu svým rozsudkem ze dne 13. 7. 2023, č. j. 2 As 309/2021-110, přičemž vyslovil závazný právní názor, že nedošlo k navýšení (existujících) sazeb, nýbrž k vytvoření nových sazeb (podrobněji níže).
3. Žalobce v žalobě uvedl, že nesouhlasí s názorem správních orgánů, že změny předmětných sazeb nepodléhají souhlasu žalovaného dle § 98f odst. 2 autorského zákona, neboť se nejedná o navýšení sazby nad inflaci, ale o vytvoření nových sazeb, pročez mu nepřisluší návrh těchto sazeb posuzovat.
4. Žalobce označil napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Předně, žalovaný se nevypořádal, resp. ani nezrekapituloval námitky žalobce uvedené v jeho vyjádření ze dne 29. 5. 2019, kterým žalobce fakticky doplnil své námitky proti prvostupňovému rozhodnutí.
5. Dále žalovaný dostatečně nezdůvodnil svou definici „nově vytvořené sazby“ (str. 10 a 11 napadeného rozhodnutí), neboť se omezil jen na výčet toho, co považuje za nově vytvořenou sazbu, aniž by však uvedl, proč tomu tak je. Za nově vytvořené sazby tak žalovaný považuje i sazby vytvořené kolektivním správcem „*jestliže navrhovaná sazba je výsledkem změněné metodiky pro způsob výpočtu odměny nebo výsledkem vyčlenění sazby z původní „obecné“ sazby za účelem žádoucího odlišení od původní „obecné“ sazby, zejména z* Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

důvodu zohlednění podstatných specifík vyčleněného užití“. Dle žalobce ovšem v případě takto definovaných nově vytvořených sazeb již odměna podle určité (dříve existující) sazby hrazena byla. Jestliže pak v důsledku takových změn dojde ke zvýšení dosud placené celkové odměny (o více, než kolik činí inflace), tak se musí jednat o zvýšení sazby ve smyslu § 98f odst. 2 autorského zákona. Nadto je názor žalovaného i nesprávný, jelikož může vést k obcházení zákona tím, že si kolektivní správce bude vytvářet nové sazby, aby fakticky dosáhl navýšení své odměny nad míru inflace; ani s touto námitkou se žalovaný nevypořádal.

6. Žalovaný též dostatečně nezdůvodnil, (i) proč podle něj nelze dospět k závěru, nakolik nová sazba představuje zvýšení sazby původní, a (ii) ani v čem je podle něj nová sazba specifická. Žalovaný k tomu pouze uvedl, že dle jeho názoru nelze využít prostého matematického porovnání původní a nové sazby, protože sazba je specifické povahy. Více svůj názor neodůvodnil. Žalovaný se tak vůbec nevypořádal s tím, že žalobci a dalšímu účastníkovi (Český telekomunikační klastr, z.s.) se matematické porovnání učinit podařilo a k závěru o zvýšení sazby shodně dospěli.
7. Dle žalobce se nejedná o rovnoměrné rozčlenění dosavadní sazby, když nově navrhovaná sazba 900 Kč (i) v případě bezúplatného přehrávání (streaming) AVD (Video on Demand), tj. sazby 1., a (ii) v případě bezúplatného přehrávání (streaming) u hudebních děl, tj. sazby 2., neodpovídá 100% užití hudby, ale je vyšší. Vychází přitom z dosavadní sazby, kde za 45 – 64% užití byl žalobce povinen hradit 300 Kč. Zároveň druhá navrhovaná sazba ve výši 50 Kč zcela odpovídá tomuto výpočtu, tj. při míře užití 9 % by se mělo jednat o částku v rozmezí 42 až 60 Kč, což nová sazba ve výši 50 Kč splňuje. U navrhované sazby 900 Kč se tak jedná o skokové zvýšení (oproti dosavadní sazbě), proti němuž žalobce má být chráněn § 98f odst. 2 autorského zákona.
8. Žalovaný se také nevypořádal s námitkami, že jeho výklad neodpovídá spravedlivému uspořádání vztahů ani úmyslu racionálního zákonodárce (teleologickému výkladu) a zcela rezignuje na svou regulatorní funkci. Žalovaný pouze odkázal na odůvodnění pozměňovacího návrhu poslance Vondráčka (č. 5206 ke sněmovnímu tisku 724/0), což není dostačující. Mimoto žalovaný dezinterpretoval odůvodnění pozměňovacího návrhu poslance Vondráčka. Není pravdou, že by úmyslem zákonodárce bylo, aby žalovaný vůbec nereguloval ceny, naopak vydání souhlasu v řízení dle § 98f odst. 2 autorského zákona je nástrojem regulace cen (byť ne klasickým) v tomto řízení je žalovaný orgánem regulace cen; není pouze orgánem stanovujícím cenu (ta zůstává na smluvní volnosti stran).
9. Žalobce rovněž věcně rozporoval názor žalovaného, že podle něj není třeba jeho souhlasu se zvýšením sazeb, pokud se jedná o nově vytvořené sazby. Tento výklad je natolik restriktivní, že je v rozporu s obsahem a smyslem normy vtělené do § 98 odst. 2 autorského zákona. Jejím smyslem zjevně je ochrana uživatelů před kolektivními správci, kteří by jednostranně nepřiměřeně zvyšovali odměnu za užití děl žalobcem či jinými uživateli. Nepřiměřeným zvýšením sazby je přitom dle zákonodárce zvýšení nad míru inflace. Tímto postupem žalovaný zasáhl do práva žalobce na jinou právní ochranu (tj. právo na přístup ke správním orgánům), zasaženo je též do práva žalobce vlastnit majetek.
10. Dále žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že u sazby 3. a 4. dle něj nelze dojít prostým matematickým srovnáním dosavadní analogicky nejbližší položky (resp. sazby) sazebníku a nové sazby k hodnověrným výsledkům, když původní sazba chybí. Zároveň však podle žalovaného má být za užití na internetu dle dosavadního sazebníku analogicky užitá sazba povahově nejbližší. Z toho žalovaný dovodil, že doposud žádná sazba pro toto užití není, a Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

tedy nemohla být zvýšena. Ani tyto závěry žalovaného nejsou správné, a navíc jsou vzájemně rozporné.

11. Žalobce podotkl, že souhlasí se zjištěním žalovaného, že dle sazebníku se na užití v něm výslovně neuvedená analogicky užije sazba, která je v něm uvedena a je povahově nejbližší. Pokud tedy žalovaný dospěl k závěru, že se na užití na internetu aplikuje určitá sazba (ta, která je povahově nejbližší), tak logicky lze tuto (existující) sazbu i zvýšit. Je lhostejné, jestli zvýšení platby odměny kolektivní správce docílí tím, že pouze zvýší číslo dosavadní sazby, nebo tím, že vytvoří sazbu novou vedle dosavadní (tj. povahově nejbližší).
12. Žalobce se neztotožnil s názorem žalovaného, že nedochází k dvojímu placení odměny, neboť užití formou Video On Demand je jiným užitím než televizní vysílání, za něž je hrazena „souhrnná“ (dle žalovaného „obecná“) sazba. Již před vytvořením navrhované sazby za užití formou Video On Demand, žalobce (i jiní uživatelé) za toto užití OSA hradil odměnu, která byla zahrnuta v „souhrnné“ sazbě za televizní vysílání, což prokazuje např. čl. 5.2 hromadné licenční smlouvy uzavřené mezi žalobcem a zúčastněnou osobou I) dne 28. 12. 2012, *„OSA poskytuje touto smlouvou FTV Prima nevýhradní oprávnění k výkonu práce užít repertoár OSA zpřístupněním rozmnoženin pořízených v souladu s odst. 5.1 na internetových stránkách, které FTV Prima provozuje, takovým způsobem, že kdokoliv v místě a čase dle individuální volby může mít bezplatný přístup k těmto rozmnoženinám, a to prostřednictvím sítě internet, avšak bez možnosti pořízení trvalé nebo dočasné rozmnoženiny. OSA poskytuje FTV Prima toto oprávnění v časově neomezeném rozsahu.“*.
13. Nedojde-li při vytvoření sazby pro užití Video On Demand ke snížení „souhrnné“ sazby (což není navrženo), tak logicky žalobce bude i nadále fakticky platit odměnu za užití Video On Demand jak dle „souhrnné“ sazby, tak nově i dle nové sazby. Fakticky tak v důsledku změny metodiky pro stanovení paušálních („souhrnných“) sazeb u sazby 1. dochází ke zvýšení „souhrnné“ sazby nad míru inflace ve smyslu § 98f odst. 2 autorského zákona.
14. Žalobce a další účastník ve svých rozkladech a jejich doplněních také namítali, že postupem žalovaného jim bylo odepráno právo na přístup ke správnímu orgánu. Žalovaný tuto námitku považoval za nedůvodnou, když uvedl, že žalobce a účastníci mají i jiné možnosti ochrany (dané § 98f autorského zákona), než je ochrana dle § 98f odst. 2 autorského zákona. Dle žalobce ovšem poukaz na možnost další, soudní ochrany nemůže vést k závěru, že příslušný správní orgán nemusí svou ochranu (zde nevydáním předběžného souhlasu) poskytnout vůbec.
15. Závěrem žalobce dodal, že žalovaný sice popřel svou kompetenci k věcnému rozhodnutí o žádosti, leč přesto se k novým sazbám vyjadřuje s tím, že s nimi věcně souhlasí.

Vyjádření žalovaného

16. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. K jednotlivým sazbám uvedl, že sazby 1. a 2. jsou důsledkem změny metodiky pro stanovení dotčených paušálních sazeb, sazby 3. a 4. jsou zcela novými sazbami. Požadavek souhlasu dle § 98f odst. 2 autorského zákona se přitom uplatní jen v případě, že kolektivní správce zvyšuje sazbu již dříve existující, nikoli jde-li o nově vytvořenou sazbu, přičemž všechny předmětné sazby jsou nové.
17. Pokud jde o vypořádání vyjádření žalobce ze dne 29. 5. 2019, žalovaný zdůraznil, že obsahovalo pouze ztotožnění se s odůvodněním rozkladů dalších účastníků řízení a ujištění, že žalobce trvá na svém rozkladu ze dne 22. 3. 2019 (jenž byl blanketní a byl

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

doplňen dne 12. 4. 2019) i na jeho odůvodnění. Nebyly zde tedy uvedeny žádné nové skutečnosti.

18. V souvislosti s tím žalovaný podotkl, že „matematické porovnání původních a nově navržených sazeb“, tj. sazby 1. a 2., v žalobě nebylo součástí námitek žalobce ze dne 27. 9. 2018 dle § 98f odst. 1 autorského zákona, neboť v námitkách je obecné konstatování, cit. *„Navržené navýšení alternativní měsíční „minutové“ sazby (ve vztahu k podílové procentuální sazbě z tržeb) pro případy, kdy jsou AVD streamována bezúplatně (z hlediska koncového uživatele), a to u hudebních AVD ze současných 300 Kč na 900 Kč za každých započatých 10 minut celkové stopáže všech v daném měsíci zpřístupněných hudebních AVD, tj. o 300 %, považujeme za nepodložené jakýmkoli objektivními a přiměřenými důvody, tj. za zcela neadekvátní.“*. Vyjádření žalobce ze dne 29. 5. 2019, které je doplněním rozkladu, nikoli námitek, jak uvedl žalobce v žalobě, rovněž obsahuje jen obecné konstatování, cit. *„Dále ČT ve svém rozkladu přiléhavě upozorňuje, že se ze strany OSA nejedná ani o rovnoměrné rozčlenění sazeb odměny, když nově navrhovaná sazba 900,- Kč (i) v případě bezúplatného přehrávání (streaming) audiovizuálních děl (Video on Demand) a (ii) v případě bezúplatného přehrávání (streaming) u hudebních děl, neodpovídá 100% užití hudby, když za 45 - 64% bylo 300Kč. Takové neodůvodněné skokové navýšení je přesně důvodem, proč je třeba přezkumu ministerstva k ochraně uživatelů.“*. S ohledem na to, že v žalobě uvedené porovnání sazeb nebylo uplatněno ve správním řízení, nepovažoval žalovaný za potřebné se k němu vyjádřit.
19. Žalovaný poukázal na to, že postup dle § 98f odst. 2 autorského zákona, který vyžaduje ingerenci žalovaného, je speciální a přísnější a uplatní se pouze u nadlimitního (tzn. o více než míru inflace) zvýšení sazby oproti její předchozí výši. I v případě jiného, tedy podlimitního zvýšení sazby je však třeba postupovat dle § 98f autorského zákona, byť bez zasahování žalovaného.
20. Žalovaný s odkazem na pozměňovací návrh poslance Vondráčka akcentoval, že není nástrojem cenotvorby a není cenový regulátor trhu. Cílem je, aby cena (odměna) byla určena jako cena přiměřená, což je právní pojem, a tudíž i otázka právní kvalifikace, k níž je obecně, tedy i zde v soukromoprávních věcech, povolán soud. Tomu odpovídá i další postup, jak je upraven v § 98f odst. 3 a 4 autorského zákona. Účelem úpravy obsažené v § 98f autorského zákona, bylo dosažení větší transparentnosti kolektivní správy v procesu sjednávání některých sazebníků a dále přiměřenými legislativními prostředky motivovat obě smluvní strany k nalezení shody na sazbách, a zamezit tak libovůli některých kolektivních správců při jejich stanovování.
21. Dále žalovaný poukázal na dva pozměňovací návrhy poslance Gazdíka (č. 4960 a 5055 ke sněmovnímu tisku 724/0), z nichž vyplývá, že nový § 98f reagoval na tehdejší skokové zvýšení sazeb (zákon č. 102/2017 Sb. novelizující autorský zákon nabyl účinnosti dne 20. 4. 2017), jež má zamezit. Záměr zákonodárce je přitom nutné dovodit ze zdůvodnění poslaneckých pozměňovacích návrhů, popř. ještě ze stenoprotokolů z jednání Poslanecké sněmovny.
22. S cílem vymezit předmět řízení podle § 98f odst. 2 autorského zákona také negativně, tj. jednotně vymezit, co předmětem tohoto řízení není, žalovaný vymezil pojem „nově vytvořená sazba“ takto: *„Nově vytvořenou sazbou odměny se pro účel řízení o vydání souhlasu podle § 98f odst. 2 autorského zákona rozumí zcela nová sazba, která byla vytvořena kolektivním správcem pro užití, za které kolektivní správce doposud nevybíral odměny, ačkoliv na základě uděleného oprávnění spravuje právo k takovému užití předmětu ochrany.“*

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

Za nově vytvořenou sazbu je rovněž považována zcela nová sazba, která byla vytvořena kolektivním správcem: a) pro dříve již spravovaný způsob užití předmětu ochrany ale ve veřejném prostoru, kde dosud právo spravované kolektivním správcem vykonáváno nebylo, nebo b) jestliže navrhovaná sazba je výsledkem změněné metodiky pro způsob výpočtu odměny nebo výsledkem vyčlenění sazby z původní „obecné“ sazby za účelem žádoucího odlišení od původní „obecné“ sazby, zejména z důvodu zohlednění podstatných specifík vyčleněného užití; a to za splnění podmínky, že prosté matematické porovnání nové sazby s původní, popř. obecnou sazbou pro daný způsob užití je prakticky vyloučeno a proveditelného přibližného srovnání sazeb nelze docílit ani komparací výpočtu odměn podle dřívějšího způsobu/metody a nové metody u k tomu účelu vytvořeného reprezentativního vzorku případů konkrétních užití předmětu ochrany.“.

23. Žalovaný poznamenal, že definice tzv. „nově vytvořené sazby“ je dostatečně srozumitelná a vyčerpávající pro účastníky řízení podle § 98f odst. 2 autorského zákona neboť oboustranná znalost sazebníků a vyjednávání o sazbách odměn a o odměnách je jejich obvyklou činností. Splňuje-li pak určitá sazba definici nově vytvořené sazby, není kolektivní správce povinen získat k ní předchozí souhlas žalovaného.
24. Co se týče námítky žalobce, že mu bylo odepřeno právo na přístup ke správnímu orgánu, žalovaný opáčil, že tvorba sazebníků je dle autorského zákona koncipována na smluvním principu a jen velmi omezené ingerenci státu. Jak již uvedl výše, postup dle § 98f odst. 2 autorského zákona je speciální a přísnější, přičemž je nutné jej vykládat v kontextu celého paragrafu a dalších v něm uvedených nástrojů, tedy oprávnění nesouhlasící osoby či kolektivního správce k podání návrhu soudu (§ 98f odst. 3 a 4 autorského zákona) na rozhodnutí sporu o určení sazby uvedené v návrhu sazebníku. Žalovaný proto nesouhlasil s námitkou *denegatio iustitiae*, neboť nespokojenost žalobce s výsledkem správního řízení ještě neznamená, že by mu byla odepřena spravedlnost, či přístup ke správnímu orgánu, popř. spravedlivý proces. Ostatně zúčastněná osoba I) je i nadále povinna s žalobcem o novém sazebníku jednat, a pokud nedojde k dohodě, může se žalobce obrátit na soud.

Jednání před soudem

25. Při jednání dne 11. 10. 2021 žalobce i žalovaný setrvali na svých procesních stanoviscích a stručně shrnuli svou argumentaci. Zúčastněná osoba I) se ztotožnila s napadeným rozhodnutím.
26. Soud zamítl návrhy žalobce na provedení důkazů: obsahem správního spisu [včetně sazebníku zúčastněné osoby I)], neboť jím se ve správním soudnictví nedokazuje; pozměňovací návrhy poslanců Gazdík a Vondráčka a hromadnou licenční smlouvou ze dne 28. 12. 2012, a to pro nadbytečnost, jelikož při posouzení souvisejících žalobních námitek soud vycházel z obsahu předloženého správního spisu, resp. navržené důkazy nebyly pro posouzení rozhodné.
27. Při jednání dne 16. 10. 2023 žalobce i žalovaný setrvali na svých procesních stanoviscích. Žalobce a zúčastněná osoba IV) vyjádřili nesouhlas se závěry rozsudku sp. zn. 2 As 309/2021, resp. zúčastněná osoba IV) měla za to, že tyto závěry na projednávanou věc nedopadají. Žalovaný se s tímto rozsudkem ztotožnil.

Posouzení žaloby soudem

28. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, jež jeho vydání předcházelo, v mezích žalobních bodů, jimiž je vázán, vycházejí přitom ze skutkového a právního stavu,

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

který tu byl v době rozhodnutí správního orgánu [§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)].

29. Po posouzení věci dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
30. Podle § 98f odst. 2 autorského zákona *hodlá-li kolektivní správce zvýšit sazbu odměny oproti její předchozí výši o více než míru inflace v roce předcházejícím roku, pro nějž má platit nová výše sazby odměny, je kolektivní správce povinen k postupu podle odstavce 1 získat předchozí souhlas Ministerstva kultury (dále jen "ministerstvo"). Účastníky řízení o vydání souhlasu jsou kolektivní správce a osoby podle odstavce 1, které proti zvýšení sazby odměny uplatnily včas námitky. Ministerstvo souhlas nevydá, pokud zvýšení sazby odměny nevychází z objektivních a nediskriminačních kritérií nebo pokud není ve vztahu k těmto kritériím přiměřené. Při posuzování splnění kritérií podle předchozí věty ministerstvo přihlédne zejména ke kritériím uvedeným v § 98e odst. 3. Nezíská-li kolektivní správce požadovaný souhlas ministerstva, může navýšit sazbu odměny při dodržení podmínek stanovených v § 98e odst. 3 pouze do limitu stanoveného ve větě první. Míra inflace v roce dle věty první je potom přírůstek průměrného ročního indexu spotřebitelských cen zboží a služeb za domácnosti celkem vyjádřený procentní změnou průměrné cenové hladiny za 12 posledních měsíců proti průměru 12 předchozích měsíců, vyjádřená v procentech, zveřejněná každým kalendářním rokem ČSÚ za rok předcházející.*
31. Nynější a zamýšlený stav sazeb je následující:

Číslo sazby	Nynější stav sazeb	Zamýšlený stav sazeb
1.	dle III. článku, bod 3.2 sazebníku za bezúplatný streaming audiovizuálních děl je stanovena (jako alternativní sazba k procentuální sazbě) ve výši 300 Kč za každých započatých 10 minut celkové stopáže všech v daném měsíci zpřístupněných audiovizuálních děl či jiných zvukově obrazových záznamů	900 Kč za bezúplatný hudební streaming (100% hudební díla a videoklipy)
		300 Kč za bezúplatný streaming ostatních audiovizuálních děl či jiných zvukově obrazových záznamů
		50 Kč při užití hudby jen v rámci reklamy, resp. maximálně do 9 % z celkové stopáže
2.	dle III. článku, bod 3.1 sazebníku za bezúplatný streaming hudebních děl je stanovena (jako alternativní sazba k procentuální sazbě) ve výši 300 Kč za každých započatých 10 minut celkové stopáže všech v daném měsíci zpřístupněných děl	900 Kč za bezúplatný streaming hudebních děl (100% hudební díla)
		300 Kč za bezúplatný streaming hudebních děl (ostatní)
		50 Kč při užití hudby jen v rámci reklamy, resp. maximálně do 9 % z celkové stopáže
3.	sazba v sazebníku neexistuje	za licenci v případě downloadových a streamingových služeb za předpokladu, že dotčený uživatel neplní svoji povinnost dle § 98c autorského zákona a neposkytne kolektivnímu správci součinnost ke zjištění skutečností

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

		rozhodných pro výpočet odměny a tyto skutečnosti není ani možné zjistit z obecně dostupných zdrojů – 300 Kč za každých 10 minut celkové stopáže všech v daném měsíci zpřístupněných děl bez ohledu na počet zhlédnutí či stažení díla
4.	sazba v sazebníku neexistuje	v případě hyperlinkových portálů, nebyla-li vypořádána autorská práva pro dané užití provozovatele webových stránek, na které je odkazováno – 300 Kč za jeden tzv. vnořený odkaz (embedded hyperlink)

32. Soud konstatuje, že je v souladu se zákonným imperativem vázaný právním názorem Nejvyššího správního soudu vysloveným v rozsudku sp. zn. 2 As 309/2021, body 52 až 60, dle něhož nedošlo k navýšení (existujících) sazeb, nýbrž k vytvoření nových sazeb. Nejvyšší správní soud přisvědčil výkladu zdejšího soudu, že pojem „nová výše sazeb“ neznamená nově vytvořenou sazbu, tedy sazbu předtím neexistující, ale jde pouze o slovní vyjádření změny sazby oproti původní sazbě. Nejvyšší správní soud však vytkl, že tento závěr zdejší soud chybně aplikoval. Pravidlo dané § 98f odst. 2 autorského zákona lze užít výhradně v případě, kdy dochází ke zvýšení již existující sazby, jejíž obsah (definice) jinak není měněn. Na změnu obsahu sazebníku, tedy na případné definování nových sazeb, změnu jejich struktury či logiky, na níž jsou založeny atd., se uplatní § 98f odst. 1, 3 a 4 autorského zákona. Zúčastněná osoba I) vytvořila nový sazebník, ve kterém u sazeb č. 1 a 2 místo jedné sazby (obecně vymezené kategorie) zřídila tři nové, jinak definované kategorie, pro které určila tři nové sazby. V případě sazeb č. 3. a 4. zavedla zcela nové kategorie, tedy nevycházela z předtím nastaveného paušálního režimu sazebníku. V obou případech došlo ke změně obsahu sazebníku jako celku, nikoliv k nové výši určité již existující sazby, § 98f odst. 2 autorského zákona se tudíž neuplatní.
33. Nejvyšší správní soud současně akcentoval, že na případy, kdy dojde ke změně obsahu sazebníku odměn, pamatoval zákonodárce v § 98f odst. 1, 3 a 4 autorského zákona. Není proto důvod obávat se obcházení zákona, poněvadž se nově navržené sazby nenacházejí v regulatorním vakuu.
34. Soud konstatuje, že závěry Nejvyššího správního soudu jsou naprosto jednoznačné a zcela vyvracejí tezi žalobce, že změny předmětných sazeb podléhají souhlasu žalovaného dle § 98f odst. 2 autorského zákona. Soud k nim tedy již nemá co dodat a nezbývá mu než uzavřít, že napadené rozhodnutí je souladné se zákonem. Vyřešení této otázky současně činí bezpředmětnými související žalobní body, a to námitku dvojího placení odměny, námitku odepření přístupu ke správnímu orgánu a námitku údajného věcného souhlasu žalovaného s novými sazbami. Lichá je též námitka nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, neboť žalovaný dospěl ke správným závěrům a náležitě je odůvodnil (str. 7 a násl. napadeného rozhodnutí).
35. U zbývajících žalobních bodů soud neshledal důvody pro to, aby se odchýlil od závěrů uvedených ve svém předchozím rozsudku. Pokud tedy jde o vypořádání vyjádření žalobce

ze dne 29. 5. 2019, soud dává za pravdu žalovanému, že se jednalo o doplnění rozkladu, přičemž žalobce zde toliko odkazoval na rozkladové námitky ostatních účastníků řízení s tím, že se s nimi ztotožňuje. Jestliže žalovaný tyto „cizí“ námitky v napadeném rozhodnutí uvedl a vypořádal ve vztahu k dotčeným účastníkům řízení, což žalobce nesporně, byl jeho postup naprosto dostačující a v napadeném rozhodnutí nebylo třeba rekapitulovat vyjádření žalobce ze dne 29. 5. 2019.

Závěr

36. Soud tedy neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
37. Protože žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému žádné účelně vynaložené náklady v řízení nevznikly, soud ve druhém výroku rozsudku v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
38. Soud konečně rozhodl tak, že zúčastněným osobám nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení, neboť žádné z nich neuložil plnění žádných povinností (§ 60 odst. 5 s. ř. s. *a contrario*).

Poučení:

Kasační stížnost proti tomuto rozhodnutí je nepřípustná dle § 104 odst. 3 písm. a) s. ř. s., jelikož soud rozhodl znovu poté, kdy jeho původní rozhodnutí bylo zrušeno Nejvyšším správním soudem; to neplatí, je-li jako důvod kasační stížnosti namítáno, že se soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu.

Kasační stížnost lze podat ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 16. října 2023

Milan Tauber v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.